ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2001

Vyhlásené: 06.06.2001 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

207

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 15. februára 1999 bola v Bratislave podpísaná Zmluva medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Fínskej republiky o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov. Národná rada Slovenskej republiky s ňou vyslovila súhlas svojím uznesením č. 714 z 9. februára 2000 a prezident Slovenskej republiky ju ratifikoval 28. marca 2000. Zmluva nadobudla platnosť výmenou nót, t. j. 6. mája 2000, na základe článku 27 ods. 2. Dňom nadobudnutia platnosti tejto zmluvy sa skončí platnosť Zmluvy medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Fínskej republiky o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku (vyhláška ministra zahraničných vecí č. 134/1976 Zb.).

ZMLUVA medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Fínskej republiky o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov

Vláda Slovenskej republiky a vláda Fínskej republiky,

prajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov,

dohodli sa takto:

Článok 1

Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2

Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov ukladané v mene niektorého zmluvného štátu alebo jeho miestnych orgánov bez ohľadu na spôsob ich vyberania.
2. Za dane z príjmov sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov alebo z časti príjmov vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, ako aj daní z prírastku majetku.
3. Súčasné dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje, sú:
   a) na Slovensku
      (i) daň z príjmov fyzických osôb a
      (ii) daň z príjmov právnických osôb
      (ďalej len „slovenská daň“),
   b) vo Fínsku
      (i) štátna daň z príjmov,
      (ii) daň z príjmov spoločností,
      (iii) komunálna daň,
      (iv) cirkevná daň,
      (v) daň z úrokov vyberaná zrážkou pri zdroji a
      (vi) daň z príjmov osôb, ktoré nie sú rezidentmi, vyberaná zrážkou pri zdroji
      (ďalej len „fínska daň“).
4. Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú ukladať po dátume podpísania tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si navzájom oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa vykonali v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3

Všeobecné definície

1. Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,
   a) výraz „Slovensko“ označuje Slovenskú republiku, a ak je použitý v zemepisnom zmysle, označuje jej územie, na ktorom platia daňové zákony Slovenskej republiky,
   b) výraz „Fínsko“ označuje Fínsku republiku, a ak je použitý v zemepisnom zmysle, označuje jej územie, na ktorom platia daňové zákony Fínskej republiky,
   c) výraz „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb,

d) výraz „spoločnosť“ označuje každú právnickú osobu alebo nositeľa práv na účely zdanenia považovaného za právnickú osobu,

e) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

f) výraz „štátny príslušník“ označuje

(i) každú fyzickú osobu, ktorá má štátne občianstvo niektorého zmluvného štátu,

(ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa práva platného v niektorom zmluvnom štáte,

g) výraz „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom, prevádzkovanú podnikom jedného zmluvného štátu okrem prípadov, ak takáto loď alebo lietadlo je prevádzkované len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,

h) výraz „príslušný úrad“ označuje

(i) na Slovensku ministerstvo financií alebo jeho splnomocneného zástupcu,

(ii) vo Fínsku ministerstvo financií, jeho splnomocneného zástupcu alebo úrad, ktorý je ministerstvom financií určený ako príslušný úrad.

2. Každý výraz, ktorý nie je v zmluve definovaný, bude mať pri aplikácii tejto zmluvy zmluvným štátom na účely daní vždy význam, ktorý mu patrí podľa právnych predpisov tohto štátu, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad; význam, ktorý má výraz používaný v platných daňových zákonoch tohto štátu, bude prevažovať nad významom, ktorý by mu prislúchal podľa iných zákonov tohto štátu.

Článok 4
Rezident

1. Na účely tejto zmluvy výraz „rezident jedného zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov tohto štátu podlieha v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, trvalého pobytu, miesta vedenia, miesta založenia (registrácie) alebo podľa akéhokoľvek iného podobného kritéria.

   Predpokladá sa, že zmluvný štát sám, jeho miestny orgán a jeho štatutárny orgán sú rezidentmi tohto štátu. Tento výraz však nezahŕňa osobu, ktorá podlieha zdaneniu v tomto štáte iba z dôvodu príjmov zo zdrojov v tomto štáte.

2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto:

   a) predpokladá sa, že táto osoba je rezidentom toho štátu, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov),

   b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom štáte, predpokladá sa, že je rezidentom len toho štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

   c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo v žiadnom z nich, predpokladá sa, že je rezidentom len toho štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,

   d) ak je táto osoba štátnym príslušníkom oboch štátov alebo žiadneho z nich, príslušné úrady zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak osoba iná ako fyzická osoba je podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, príslušné úrady zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou a určia spôsob použitia tejto zmluvy pre takú osobu.

Článok 5
Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto zmluvy výraz „stála prevádzkareň“ označuje trvalé zariadenie na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

2. Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä
   a) miesto vedenia,
   b) pobočku,
   c) kanceláriu,
   d) továreň,
   e) dielňu a
   f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje.
3. Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa aj
   a) stavenisko alebo stavbu, montáž alebo inštalačný projekt, alebo dozorné činnosti, ktoré sú s nimi spojené, ale len vtedy, ak také stavenisko, projekt alebo činnosti trvajú dlhšie ako dvanásť mesiacov,
   b) poskytovanie služieb vrátane poradenských alebo riadiacich služieb podnikom jedného zmluvného štátu prostredníctvom zamestnancov alebo iných pracovníkov zamestnaných podnikom na takéto účely, ale len ak takéto činnosti trvajú na území druhého zmluvného štátu počas obdobia alebo období presahujúcich v úhrne dvanásť mesiacov v akomkoľvek osemnásťmesačnom období.
4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku sa predpokladá, že výraz „stála prevádzkareň“ nezahŕňa
   a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,
   b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,
   c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom,
   d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,
   e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,
   f) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely vykonávania akýchkoľvek kombinovaných činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia vyplývajúca z tohto spojenia má prípravný alebo pomocný charakter.
5. Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2, ak osoba – iná ako nezávislý zástupca, na ktorého sa vzťahujú ustanovenia odseku 6 – koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má a zvyčajne aj využíva právomoc uzavierať zmluvy v mene podniku, predpokladá sa, že tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte vo vzťahu k všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré ak by sa vykonávali prostredníctvom trvalého zariadenia na podnikanie, by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku.
6. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte len preto, že v tomto štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.
7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tomto druhom štáte (či prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), sama osebe neurobí zo žiadnej tejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva a lesníctva) umiestneného v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.

2.

a) Výraz „nehnuteľný majetok“ má význam podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený, s výnimkou ustanovení písmen b) a c).

b) Výraz „nehnuteľný majetok“ zahŕňa v každom prípade stavby, príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva, pre ktoré platia ustanovenia občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemky, právo užívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov.

c) Lode a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

3. Ustanovenia odseku 1 sa použijú na príjmy z priameho užívania, nájmu alebo z každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

4. Ak vlastníctvo podielov alebo iných obchodných práv k spoločnosti oprávňuje vlastníka týchto podielov alebo obchodných práv užívať nehnuteľný majetok vo vlastníctve spoločnosti, príjmy z priameho užívania, nájmu alebo z každého iného spôsobu užívania takýchto práv sa môžu zdaniť v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nehnuteľný majetok nachádza.

5. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku používaného na výkon nezávislých povolaní.

Článok 7
Zisky podnikov

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť takýmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkarni.

2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, určia sa s výnimkou ustanovení odseku 3 v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkarni zisky, ktoré by mohla docieliť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.

3. Pri určovaní ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady podniku vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkarňou vrátane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či vznikli v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkareň umiestnená, alebo inde.

4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určiť zisky, ktoré majú byť pripočítané stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenie odseku 2 nevylučuje, aby tento zmluvný štát určil zisky, ktoré sa majú zdaniť takýmto obvyklým rozdelením. Použitý spôsob rozdelenia zisku musí byť však taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami ustanovenými v tomto článku.

5. Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.

6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.

7. Ak zisky zahŕňajú časti príjmov, ktoré sú uvedené osobitne v iných článkoch tejto zmluvy, nebudú ustanovenia týchto článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Lodná a letecká doprava

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
2. Ustanovenia odseku 1 platia aj pre zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Spoločné podniky

1. Ak
   a) sa podnik jedného zmluvného štátu priamo alebo nepriamo podieľa na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo
   b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu

   a ak v takých prípadoch sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo ktoré im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, možno akékoľvek zisky, ktoré by bez týchto podmienok dosiahol jeden z podnikov, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnúť do ziskov tohto podniku a následne zdaniť.
2. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom štáte, a tieto zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by dosiahol podnik skôr uvedeného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi oboma podnikmi boli také, aké by boli dohodnuté medzi nezávislými podnikmi, tento druhý štát vhodne upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov, ak tento druhý štát považuje úpravu za oprávnenú. Pri stanovení takejto úpravy sa bude brať ohľad na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné úrady zmluvných štátov budú túto úpravu v prípade potreby navzájom konzultovať.
3. Ustanovenia odseku 2 sa nepoužijú v prípade podvodu, vedomého zanedbania povinností alebo nedbalosti.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu možno zdaniť v tomto druhom štáte. Tieto dividendy však možno zdaniť aj v zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak však skutočným vlastníkom dividend je rezident druhého zmluvného štátu, takto stanovená daň nepresiahne
   a) 5 % hrubej sumy dividend, ak skutočným vlastníkom je spoločnosť (iná ako osobná obchodná spoločnosť), ktorá priamo vlastní najmenej 25 % majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy,
   b) 15 % hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.
2. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 1, ak má fyzická osoba, ktorá je rezidentom Fínska, podľa fínskych daňových zákonov nárok na zápočet dane z dividend vyplácaných spoločnosťou, ktorá je rezidentom Fínska, dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom Fínska, rezidentovi Slovenska sa budú zdaňovať len na Slovensku, ak skutočným vlastníkom dividend je rezident Slovenska.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 neovplyvnia zdaňovanie spoločnosti vo vzťahu k ziskom, z ktorých sa dividendy vyplácajú.
4. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo z iných práv podieľať sa na ziskoch s výnimkou pohľadávok, ako aj príjmy z iných práv k spoločnosti, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov toho štátu, ktorého je spoločnosť rozdeľujúca zisk rezidentom.

5. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého spoločnosť vyplácajúca dividendy je rezidentom, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo ak v tomto druhom štáte vykonáva nezávislé povolanie prostredníctvom tam umiestnenej stálej základne a ak účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
6. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, tento druhý štát nemôže zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou prípadov, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak sa účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu, ktorá je umiestnená v tomto druhom štáte, a ani podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo sčasti zo ziskov alebo z príjmov dosiahnutých v tomto druhom štáte.

Článok 11
Úroky

1. Úroky, ktoré majú zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácajú sa rezidentovi druhého zmluvného štátu, podliehajú zdaneniu iba v tomto druhom štáte, ak takýto rezident je skutočným vlastníkom úroku.
2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosť bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú právo účasti na zisku dlžníka, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo s dlhopismi. Penále za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.
3. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo ak v tomto druhom štáte vykonáva nezávislé povolanie prostredníctvom tam umiestnenej stálej základne a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
4. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom tohto štátu. Ak však osoba platiaca úroky, či je rezidentom zmluvného štátu alebo nie, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, z ktorého sa platia úroky, a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom za zdroj takýchto úrokov sa bude považovať štát, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.
5. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi nimi a treťou osobou suma úrokov vzťahujúca sa na pohľadávku, z ktorej sa úroky platia, presahuje sumu, ktorú by dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb, ktorá presahuje túto sumu, sa v takom prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky, ktoré majú zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácajú sa rezidentovi druhého zmluvného štátu, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto licenčné poplatky sa však okrem druhov platieb uvedených v odseku 3 písm. a) môžu zdaniť aj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale ak skutočný vlastník licenčných poplatkov je rezidentom druhého zmluvného štátu, takto stanovená daň nepresiahne

   a) v prípade platieb uvedených v odseku 3 písm. b) 1 % hrubej sumy licenčných poplatkov,

b) v prípade platieb uvedených v odseku 3 písm. c) 5 % hrubej sumy licenčných poplatkov,

c) v prípade platieb uvedených v odseku 3 písm. d) a e) 10 % hrubej sumy licenčných poplatkov.

3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu prijaté ako odplata za

a) použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo k vedeckému dielu,

b) finančný prenájom zariadenia,

c) operatívny prenájom zariadenia alebo za použitie, alebo za právo na použitie kinematografických filmov a filmov alebo pások na televízne alebo rozhlasové vysielanie, alebo akéhokoľvek počítačového softvéru,

d) použitie alebo za právo na použitie patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu,

e) informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie prostredníctvom tam umiestnenej stálej základne a ak právo alebo majetok, v súvislosti s ktorým vznikajú licenčné poplatky, sa skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom tohto štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky, či je alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom štáte, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.

6. Ak v dôsledku osobitných vzťahov, ktoré existujú medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo medzi nimi a treťou osobou suma licenčných poplatkov, ktoré sa vzťahujú na použitie, právo alebo informáciu, za ktoré sa platia, presahuje sumu, ktorú by dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb, ktorá presahuje túto sumu, sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 ods. 2, ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Zisky plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia podielov alebo iných práv v spoločnosti, ktorej aktíva pozostávajú z viac ako 50 % nehnuteľného majetku umiestneného v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

3. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku patriaceho stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, vrátane takto dosiahnutých ziskov zo scudzenia takejto stálej prevádzkarne (samostatnej alebo spolu s celým podnikom) alebo takejto stálej základne možno zdaniť v tomto druhom štáte.

4. Zisky plynúce podniku jedného zmluvného štátu zo scudzenia lodí alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži na prevádzku týchto lodí alebo lietadiel, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

5. Zisky zo scudzenia iného majetku, než je uvedený v predchádzajúcich odsekoch tohto článku, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom je scudziteľ rezidentom.

Článok 14

Nezávislé povolania

1. Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá zo slobodných povolaní alebo z iných nezávislých činností podobného charakteru, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte s výnimkou nasledujúcich prípadov, keď sa takéto príjmy môžu zdaniť aj v druhom zmluvnom štáte, ak
   a) má v druhom zmluvnom štáte obvykle k dispozícii stálu základňu na výkon svojich činností; v takom prípade možno príjmy, ktoré možno pripočítať tejto stálej základni, zdaniť len v tomto druhom štáte alebo
   b) sa rezident zdržiava v druhom štáte počas obdobia alebo období, ktoré v úhrne presahujú 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období začínajúcom alebo končiacom sa v príslušnom kalendárnom roku; v takom prípade len tú časť príjmov, ktoré pochádzajú z jeho činností vykonávaných v tomto druhom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Výraz „slobodné povolania“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovných znalcov.

Článok 15

Závislá činnosť

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú zdaneniu s výhradou ustanovení článkov 16, 18 a 19 len v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa takéto prijaté odmeny zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, môžu sa bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdaniť len v skôr uvedenom štáte, ak
   a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období začínajúcom alebo končiacom sa v príslušnom kalendárnom roku, a
   b) odmeny vypláca zamestnávateľ alebo sa vyplácajú v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého štátu, a
   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.
3. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave rezidentom zmluvného štátu možno zdaniť v tomto štáte.

Článok 16

Tantiémy

Tantiémy a iné podobné platby, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti alebo iného obdobného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu ako na verejnosti vystupujúci umelec, ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec alebo hudobník, alebo ako športovec poberá z takýchto osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, možno bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú priamo tomuto umelcovi alebo športovcovi, ale inej osobe, možno tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdaniť v tom zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nebudú vzťahovať na príjmy plynúce umelcovi alebo športovcovi z činností, ktoré vykonáva v jednom zmluvnom štáte, ak sa činnosti vykonávané počas návštevy tohto štátu úplne alebo z podstatnej časti hradia z verejných fondov druhého zmluvného štátu alebo jeho miestneho orgánu, alebo jeho štatutárneho orgánu. V takom prípade sa príjmy zdania podľa ustanovení článkov 7, 14 alebo 15 podľa toho, o aký prípad ide.

Článok 18

Dôchodky a renty

1. Dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania alebo akékoľvek renty platené rezidentovi niektorého zmluvného štátu podliehajú, s výnimkou ustanovení článku 19 ods. 2, zdaneniu v tomto štáte.
2. Vyplácané dôchodky a iné plnenia, či je to pravidelná alebo jednorazová náhrada, poskytované na základe legislatívy sociálneho zabezpečenia zmluvného štátu alebo verejnej sústavy vytvorenej zmluvným štátom na účely sociálneho zabezpečenia alebo akúkoľvek rentu vznikajúcu v zmluvnom štáte možno bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 a s výnimkou ustanovení článku 19 ods. 2 zdaniť v tomto štáte.
3. Výraz „renta“ použitý v tomto článku označuje stanovenú sumu vyplácanú opakovane v určených termínoch počas života alebo počas určeného alebo stanoveného časového obdobia na základe záväzku uskutočniť tieto platby ako náhradu za zodpovedajúce a úplné plnenie v peniazoch alebo v peňažnej hodnote (iné než poskytovanie služieb).

Článok 19

Štátna služba

1.

a) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, iné ako dôchodky, vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho miestnym orgánom, alebo štatutárnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu, miestnemu orgánu alebo štatutárnemu orgánu, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

b) Takéto platy, mzdy a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu iba v zmluvnom štáte, ktorého fyzická osoba je rezidentom, ak sa služby preukazujú v tomto štáte a fyzická osoba

(i) je štátnym príslušníkom tohto štátu alebo

(ii) sa nestala rezidentom tohto štátu len z dôvodov poskytovania týchto služieb.

2.

a) Akékoľvek dôchodky vyplácané priamo alebo z fondov, ktoré zriadil niektorý zmluvný štát alebo miestny orgán, alebo štatutárny orgán tohto štátu fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu, miestnemu orgánu alebo štatutárnemu orgánu, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

b) Takéto dôchodky však podliehajú zdaneniu iba v zmluvnom štáte, ktorého je fyzická osoba rezidentom, ak je štátnym príslušníkom tohto štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16, 17 a 18 sa použijú na platy, mzdy a iné podobné odmeny a na dôchodky za služby preukázané v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo miestnym orgánom, alebo štatutárnym orgánom tohto štátu.

Článok 20

Študenti

Platby, ktoré študent alebo žiak učilišťa alebo obchodný, technický, poľnohospodársky alebo lesnícky praktikant, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom štáte

iba z dôvodu štúdia alebo výcviku, dostáva na úhradu nákladov výživy, štúdia alebo výcviku, nebudú podliehať zdaneniu v tomto štáte za predpokladu, že takéto platby sa mu vyplácajú zo zdrojov mimo tohto štátu.

Článok 21

Iné príjmy

1. Príjmy rezidenta jedného zmluvného štátu, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, sa bez ohľadu na ich zdroj zdania iba v tomto štáte.
2. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije na príjmy iné ako príjmy z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 ods. 2, ak príjemca takýchto príjmov, ktorý je rezidentom niektorého zmluvného štátu, vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom tam umiestnenej stálej prevádzkarne alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie prostredníctvom tam umiestnenej stálej základne a ak právo alebo majetok, za ktorý sa príjmy platia, skutočne súvisí s takouto stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

Článok 22

Vylúčenie dvojitého zdanenia

1. Na Slovensku sa dvojité zdanenie vylúči takto:
   Slovensko môže pri zdaňovaní svojich rezidentov zahrnúť do základu dane, z ktorého sa takéto dane ukladajú, časti príjmov, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto zmluvy rovnako zdaniť vo Fínsku, povolí však znížiť sumu dane vypočítanú z takéhoto základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej vo Fínsku. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré môžu byť podľa ustanovení tejto zmluvy zdanené vo Fínsku.
2. Bez ohľadu na ustanovenia fínskeho zákona, berúc do úvahy zamedzenie medzinárodného dvojitého zdanenia (ktoré neovplyvnia tu uvedené všeobecné zásady), sa vo Fínsku dvojité zdanenie vylúči takto:
   a) Ak rezident Fínska poberá príjem, ktorý podľa ustanovení tejto zmluvy možno zdaniť na Slovensku, Fínsko tejto osobe povolí, s výhradou ustanovení písmena b), znížiť sumu dane vo Fínsku o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej podľa slovenského zákona a podľa tejto zmluvy na Slovensku, ktorá je vypočítaná z toho istého príjmu, z ktorého je vypočítaná fínska daň.
   b) Na účely písmena a) sa predpokladá, že výraz „daň zaplatená na Slovensku“ bude zahŕňať daň z prechodu a prevodu nehnuteľností v takom rozsahu, že takáto daň je uložená s prihliadnutím na možnú kompenzáciu.
   c) Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom Slovenska, spoločnosti, ktorá je rezidentom Fínska a ktorá priamo kontroluje najmenej 10 % podielov s hlasovacím právom v spoločnosti vyplácajúcej dividendy, budú oslobodené od fínskej dane.
   d) Fyzická osoba, ktorá je rezidentom Slovenska a ktorá sa podľa daňových zákonov Fínska s ohľadom na fínske dane vzťahujúce sa na článok 2 považuje aj za rezidenta Fínska, bez ohľadu na akékoľvek ustanovenie tejto zmluvy môže byť zdanená vo Fínsku. Fínsko však v súlade s ustanovením písmena a) povolí znížiť sumu fínskej dane o sumu rovnajúcu sa dani z príjmu, ktorá bola zaplatená na Slovensku. Ustanovenie tohto písmena sa bude uplatňovať len na štátnych príslušníkov Fínska.
3. Ak v súlade s ktorýmkoľvek ustanovením tejto zmluvy sú príjmy, ktoré plynú rezidentovi zmluvného štátu, oslobodené od zdanenia v tomto štáte, tento štát napriek tomu môže pri výpočte sumy dane na zvyšné príjmy takejto osoby vziať do úvahy oslobodené príjmy.

Článok 23

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podliehať v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci

tohto druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii, najmä vo vzťahu k trvalému pobytu. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 uplatní aj na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov.

2. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú rovnaké činnosti. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu priznať rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy, zľavy a zníženie dane z dôvodu osobného postavenia alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim rezidentom.
3. Ak sa ustanovenia článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 5 alebo článku 12 ods. 6 nebudú aplikovať, úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu budú odpočítateľné na účely určenia zdaniteľných ziskov tohto podniku za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu.
4. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nebudú podliehať v skôr uvedenom štáte žiadnemu zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.
5. Ustanovenia tohto článku sa bez ohľadu na ustanovenia článku 2 vzťahujú na dane akéhokoľvek druhu a charakteru.

Článok 24

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 23 ods. 1, príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad musí predložiť do troch rokov od prvého oznámenia opatrenia, ktoré vedie k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.
2. Ak bude príslušný úrad považovať námietku za oprávnenú a ak nebude sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa vykoná v lehotách vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú usilovať vyriešiť vzájomnou dohodou akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo pri aplikácii tejto zmluvy. Môžu konzultovať o zamedzení dvojitého zdanenia aj v prípadoch, ktoré nie sú v tejto zmluve upravené.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu navzájom konzultovať priamo, ako aj prostredníctvom ich spoločnej komisie zloženej z príslušných úradov alebo z ich zástupcov s cieľom dosiahnuť dohodu v zmysle predchádzajúcich odsekov.

Článok 25

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie dôležité na aplikáciu ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkom 1. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát dostal, bude udržiavať v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie, ktoré dostal podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu, a poskytne ich len osobám alebo úradom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, vymáhaním alebo trestným stíhaním vo veci týchto daní, alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch. Tieto osoby alebo úrady použijú takéto

informácie len na tieto účely. Tieto informácie môžu oznámiť pri verejných súdnych konaniach alebo súdnych rozhodnutiach.

2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v nijakom prípade vykladať tak, že ukladajú niektorému zmluvnému štátu povinnosť

   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy a správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu,

   b) oznámiť informácie, ktoré by nebolo možné získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu,

   c) oznámiť informácie, ktoré by odhalili obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých prezradenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 26

Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad patriacich členom diplomatických misií alebo konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 27

Nadobudnutie platnosti

1. Vlády zmluvných štátov si navzájom oznámia, že ústavné právne postupy na nadobudnutie platnosti tejto zmluvy boli splnené.

2. Táto zmluva nadobudne platnosť tridsať dní po dátume neskoršieho oznámenia podľa odseku 1 a jej ustanovenia sa budú uplatňovať v oboch zmluvných štátoch,

   a) ak ide o dane vyberané zrážkou pri zdroji, na príjmy poberané 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť,

   b) ak ide o ostatné dane z príjmov, na dane ukladané za každý daňový rok začínajúci sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť.

3. Zmluva medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Fínskej republiky o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku podpísaná 31. januára 1975 v Helsinkách (ďalej len „Zmluva z roku 1975“) sa prestane uplatňovať v odbore daní, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje podľa ustanovení odseku 2. Zmluva z roku 1975 bude vypovedaná k poslednému dátumu, ku ktorému sa podľa predchádzajúceho ustanovenia tohto odseku uplatňovala.

Článok 28

Výpoveď

Táto zmluva zostane v platnosti, kým ju niektorý zmluvný štát nevypovie. Každý zmluvný štát môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou oznámením výpovede najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka začínajúceho sa po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V takom prípade sa táto zmluva prestane uplatňovať v oboch zmluvných štátoch,

a) ak ide o dane vyberané zrážkou pri zdroji, na príjmy poberané 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bola daná výpoveď,

b) ak ide o ostatné dane z príjmov, na dane ukladané za každý daňový rok začínajúci sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bola daná výpoveď.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali túto zmluvu.

Dané v Bratislave 15. februára 1999 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, v slovenskom, fínskom a anglickom jazyku, pričom všetky tri znenia sú autentické. V prípade rozdielnosti výkladu textov bude rozhodujúci anglický text.

Za vládu

Slovenskej republiky:

Eduard Kukan v. r.

Za vládu

Fínskej republiky:

Ole Norrback v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.